

Dokument č. CH/6

1991, 24. října – Praha. Protokol o výsledku svědka prap. Stanislava Desenského, bývalého pomocníka operačního důstojníka Pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti ČSR

[...]¹

K věci bych uvedl, že na PP jsem nastoupil v roce 1978 a po absolvování nástupní školy jsem zde zůstal zařazen a to ve funkci řidič mechanik.² V rámci výkonu své služby jsem býval zhruba jednou za měsíc velen do služby pomocníka operačního důstojníka. Do mých povinností v této službě spadalo zejména zavádění a kontrola stráží v rámci ochrany objektu mimo pracovní dobu. Služba také začínala, nepamatuji si již přesně[,] zda v 15. nebo 16.00 hod. a byla vykonávána do následujícího dne do 08.00 hodin. Dále jsem pak plnil přímé pokyny operačního důstojníka. Pokud jsem dotazován na den 17. 11. 1989, je pravdou, že jsem toho dne vykonával službu pomocníka operačního důstojníka. Operačního důstojníka měl v tento den mjr. Lácha a kdo vykonával službu jeho zástupce neboli prvního pomocníka, nejsem schopen pro odstup času zcela přesně říci. Pokud mě bylo předestřeno, že dle písemných materiálů by měl tuto službu vykonávat kpt. Bešta³, připouštím, že je to možné, neboť s Beštou jsem takovouto službu měl, ovšem nemohu zcela stoprocentně říci, že to bylo zrovna 17. 11. Pokud mi dále bylo předestřeno, že mjr. Lácha uvádí ve své výpovědi, že toho dne sloužil společně s kpt. Kvasničkou, tak já si nepamatuji, že bych službu s příslušníkem tohoto jména měl. V tento den si pamatuji, že k večeru vyjžděla z pluku nějaká vozidla, kdy já jsem zabezpečoval jejich výjezd na silnici. Rovněž tak si pamatuji, že se na pluku konala nějaká oslava a byl tam ubytován nějaký zájezd. Dále si pamatuji, že v době služby došlo k incidentu, kdy se přivedl do podnapilého stavu jeden z řidičů pluku a mimo jiné zahodil stranickou legitimaci. Pamatuji si, že jsem s tímto řidičem strávil delší dobu, asi od 23.00 – 01.00 hodin na ošetřovně. Pokud jsem dotazován k tomu, zda bylo funkční a v provozu technické zařízení v operační místnosti, tak bych uvedl, že si zcela pamatuji, že v průběhu večera jsme měli telefonát od operačního důstojníka MV, mám tím na mysli ústřední operační středisko a že dle pokynu Láchy jsem měl tento telefonát zaznamenávat písemně na papír. Já jsem zapnul magnetofon, opravuji[,] ten se zapnul automaticky při zvednutí sluchátka a navázání spojení a já jsem pouze pohledem zkontroloval, že se otáčí cívka.

¹ Stanislav Desenský (nar. 20. 12. 1958) byl ke dni výslechu o tématu „události 17. listopadu 1989“ příslušníkem JRZ FPS, Praha.

² Dne 1. 3. 1978 byl přijat do služebního poměru příslušníka SNB jako frekventant PP VB ČSR, 1. 9. 1979 zařazen do stálého stavu a ustanoven řidičem – mechanikem autodílny DO PP VB ČSR, 1. 12. 1987 starší referent ATO PP VB ČSR, 14. 11. 1988–24. 5. 1990 povolán k dálkovému studiu DPŠ SNB, PS a VMV Holešov – směr správní a hospodářské služby, 1. 3. 1990 zařazen do zálohy pro nezařazené příslušníky v kádrové a materiální péči Odborné nástupní školy VB pro ČR, 31. 8. 1994 skončen služební poměr příslušníka PČR.

³ K jeho výsledku srov. dokument č. CH/4.

Lácha si dělal přesto písemné poznámky a když jsme pak zkoušeli si přehrát magnetofonový záznam telefonického rozhovoru, zjistili jsme, že na pásku nebylo nic zachyceno. Toto se odehrálo někdy zpočátku večera, přesněji to určit nemohu. Proto mohu potvrdit, že tento magnetofon poruchu měl. Pokud jsem dotazován na nahrávání radioprovozu našich jednotek vyslaných do města na akci, tak nevím, zda nahrávka byla nebo nebyla pořizována. Je faktem, že magnetofon, o kterém hovořím[,] se točit mohl, ale nahrávat nemusel. Poté, kdy jsem byl dotázán, zda provoz radiostanice nebyl nahráván na jiný magnetofon[,] uvádím, že o tom mi nic známo není. Jinak je pravda, že v té době bylo operační středisko vybaveno novým technickým vybavením. Rovněž si vzpomínám, že tam byl někdo od spojařů a to z toho důvodu, že nefungovala obrazovka[,] která uváděla kódové označení radiostanice, ze které bylo vysíláno. Pokud si pamatuji, tato závada spojařem odstraněna nebyla, ale obrazovka začala fungovat druhý den ráno, aniž by ji někdo opravoval. Jak jsem pak od kolegů vyslechl, mohlo být klidně důvodem i to, že Lácha neuměl programové zařízení dost dobře obsluhovat. Opravuji, konkrétně mě bylo sděleno, že byl špatně zapnutý magnetofon, že nebyl zapnut na nahrávání. Toto zařízení totiž při nahrávání bylo schopno na základě magnetofonové nahrávky vyvolat zpětný signál na televizní obrazovku, tzn. vedle zvukového záznamu i kódové označení stanice, ze které byl záznam zachycen.

K dalšímu dotazu, zda si pamatuji, že by byl pořizován písemný záznam radioprovozu, uvádím, že podle mne takovýto záznam pořizován byl[,] alespoň já si vybavuji, že tam někdo seděl, poslouchal radiostanici, a psal něco na volném papíru. Ještě jsem se mu díval přes rameno a vím, že tam byly pro mne nesrozumitelné značky. Ovšem zda tento záznam psal kpt. Bešta nebo případně někdo jiný, uvádím, že je možné, že tam byl i někdo další jenom proto, aby psal tento záznam. Každopádně to byl muž, příslušník, ale blíže jej ztotožnit nejsem schopen. Znovu je mně připomenuto jméno kpt. Kvasnička, který dle své vlastní výpovědi⁴ měl tento záznam psát a k tomu uvádím, že ani nyní si jej ani jméno nevybavuji. Co se s tímto záznamem dále dělo, případně, zda byl přepisován, nevím, já jsem se po skončení služby odebral zpět na své pracoviště, což si ale již nepamatuji zcela přesně, zda jsme měli v sobotu hotovost, anebo zda jsem přijel domů.

Já jsem si předal svoji část služby, tj. radiostanice a knihu služeb pomocníkovi, který po mě nastupoval, ale jak předával službu operační důstojník, mě známo není.

Pokud jsem dotazován, zda jsem v rámci radioprovozu slyšel, že by někdo jednotkám vyslaným do Prahy vydal povel k zákroku, uvádím, že žádný takovýto pokyn jsem neslyšel. Rovněž tak nemám žádné další možnosti, které by měly vztah k událostem 17. listopadu 1989. Více nemám, co bych k věci uvedl. Nato byl protokol ukončen.

Svědék prohlašuje, že si celý protokol o své výpovědi přečetl, tento souhlasí s jeho výpovědí, opravy, změny ani doplnění nežádá. Poté byl protokol jako správný v 15.00 hod. podepsán.

⁴ Srov. dokument č. CH/3.

[...] ⁵

ŽÁČEK, Pavel: Vypovídat pravdu a nic nezamlčet. Protokoly parlamentní vyšetřovací komise pro objasnění události 17. listopadu 1989. CEVRO – Liberálně konzervativní akademie, Praha 2014, s. 808–810.

⁵ Vlastnoruční podpisy svědka Stanislava Desenského, vyslychajícího JUDr. Vladimíra Hermanna a zapisovatelky Marty Prachařové.